

Másfélmillió lépés

Geocachelő természetjárók

A május délutáni interjú előtt tíz perccel még fogalmam sem volt arról, hogy mi a geocaching. Valami új extrém sport, vagy valami régen is létező dolog új hangzással? A beszélgetés végére bennem az körvonalazódott, hogy ez a Másfélmillió lépés Magyarországon című filmsorozatból megismert természetjárás, az osztálykirándulás és a számháború keveréke.

A város főterén néhány biciklis fiatal várt minket. Már teljesítették az első feladatot, eggyel közelebb kerültek a mezőtúri geoládához.

– Mi visz rá öt szarvasi diákot, hogy átbiciklizzen Mezőtúrra megadott koordinátákat és feladványokat követve?

– Túleltünk az érettségik nagy részén, és elhatároztuk, hogy a szóbeliig nem otthon ülve töltjük az időnket. Szóval elhatároztuk, hogy elmegyünk geocachinggelni valami közeli

helyre, ahol van geoláda. Ez a hely pedig Mezőtúr lett.

– Mi az a geocaching? És mi az a geoláda?

– A geocaching az elrejtett geoláda felkutatását jelenti. Van egy internetes oldal, ahol vannak leírások különböző helyekről, a láda megkereséséhez szükséges adatokkal, koordinátákkal, és ugyanezen az oldalon pontokat is gyűjthetünk azzal, ha megtalálunk egy-egy geoládát. A láda egyébként általában egy kisebb mikros doboz.

Kitartó munkával, összefogással

A jövőt tervezi

Közvilágítás, ivóvíz, kátyúzás, lakossági ügyintézés, közösségi ház, jó szervezőkészség, alázat, segítőkészség. Ezekre a hívószavakra kirajzolódik előttünk egy képviselő sziluettje. Következetesség, zabijačka, Mikulás nap, karácsonyi játszóház, gyereknap, internet, polgárörtség, pipa, Középhalom. E szavak hallatán Dernovics László, a 10. sz. választókerület képviselője jut az eszünkbe, aki 2005. februárja óta szolgál több mint 18 ezer embert. Fogadónapjait kicsit másként tartja, mint ahogyan az szokványos.

A kapuja éjjel-nappal nyitva áll választói részére. Aki panasszal, észrevétellel, kéréssel fordul hozzá, annak ügyében - ha csak lehet - személyesen jár el, vagy megkeresi az illetékes osztályokat. Mindennapos kapcsolatot tart a lakosokkal. Amolyan adok-kapok libikókán egyensúlyoz. Lobbizik a választókerülete rendezvényeiért, támogatókat keres, mások viszont ő támogat bamba jutott családokat, jó tanulókat, élsportolókat, nyugdíjasokat. Közvetít a Családsegítő Központ és a rászorulóknak között, a hívek és az egyház között. Lelkesen tobo-

roz körzete társadalmi munkáihoz „kivitelezőket”. Közreműködésével több mint egymillió forint értékű munkát fektettek be a „szőlősiek” életminőségük jobbá tételébe. A fogjuk meg és csináljátok szemléletet nem követi, mert maga is ás, kaszál a köznek. Nagy terveit a költségvetés határolja be. Olykor rászorulóknak bevásárol, iskolakezdést segít, gyógyszerrel vált ki. A politikai életben betöltött szerepe mellett megmaradt szociális érzékenysége. „Dernovics át a gember” – ahogy a képviselő magát nevezi – busz-

megállót tervez, minden korosztály számára gazdag programokat a körzetében, közösségi házat csinósít. Jó intézményi kapcsolatokat ápol. Munkáját segíti a városvezetés, a hivatal, szavazói és családja. Mindig csak egy kicsit tesz hozzá a kevéshez és bízik abban, hogy még többet tud tenni Szarvasért, az Érparton, Középhalomon és Rózsáson élőkért. Valóra váltott képviselői álmai gyarapodjanak, mert mint ahogyan Károlyi Mihály mondta: „Amiről egy nemzedék álmodik, az a következő nemzedék számára már valóság.”

A ládában található egy kis könyv, amibe leírhatjuk a megtalálás körülményeit, van benne egy kód is, amivel regisztrálhatjuk magunkat az oldalon. És a ládába általában van egy kis ajándék is az előző megtalálótól.

– Ezzel bizonyítjátok, hogy ti megtaláltátok?

– Igen. Ezután már hozzászólhatunk a ládával kapcsolatos témákhoz.

– Ez az első próbálkozásotok?

– Nem, korábban már neki indultunk egynek, de akkor nem jártunk sikerrel, mert ránk esteledett. Reméljük majd most...

– Miért jó ez?

– Új városokat ismerünk meg és ez egy kellemes időtöltés.

– Van tervben más város is?

– Holnap Kondorosra akarunk elmenni egy kastélyhoz.

– Az meghatározott, hogy kik és hol rejthetnek el ládákat?

– Igazából bárki bárhol helyezhet el geoládát. Persze ennek megvannak a maga szabályai, módszerei, leírásai a honlapon.

– Mi lesz a ládával miután megtaláltátok? Nem viszitek magatokkal?

– Nem. Vissza kell tenni ugyanúgy, ahogyan mi megtaláltuk, hogy mások is megkereshessék.

– Van arról valami fogalmad, hogy Magyarországon hány láda lehet elrejtve?

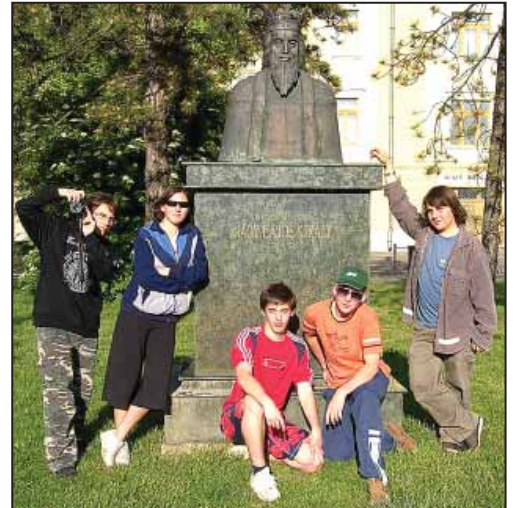
– Csak azt tudom, hogy nagyon sok van, mert van egy tér-

kép a honlapon erről.

– A Kossuth tér csak az első stáció. Itt mi is volt a feladat?

– Nagy Lajos szobrával volt kapcsolatos, de ez még csak a kód első fele. A másik a Fazekas Múzeumnál lesz, a ládát pedig az Erzsébet-ligetben kellene megtalálnunk.

– Hogyan?

– Elvileg GPS-szel, de mivel nekünk ilyen készülékünk nincs, csak a honlap fotóira és a leírásokra hagyatkozhatunk.

– A megtalálás utáni hozzájárulásokkal nem könnyítitek meg a következők dolgát?

– Aki nem akarja nem olvassa el, és egyébként sem az a lényeg, hogy nehéz legyen megtalálni, hanem hogy élmény legyen. És így is az lesz.

Az olvasók megnyugtatóra végett e helyen közlöm, hogy a csapat megtalálta a ládát még naplemente előtt. A rejtékhelyre sértetlenül visszarakták, nyomot nem hagytak maguk után, úgyhogy a láda az újabb hódító-kig ott lapul valahol a ligetben.

Nemes Ágnes

FOTÓ: ALBEL TAMÁS
(Megjelent a Mezőtúr és Vidéke július 6-iki számában)

Mi a geocaching és mi a cache?

A geocaching lényege, hogy egy jól lezárt ládikát a vállalkozó kedvű játékos elrejt egy általa kiszemelt, valamilyen szempont szerint megismerésre, felfedezésre érdemesnek ítélt terepen, és egy erre alkalmas GPS készülékkel a megfelelő módon rögzíti a rejtékhely (ez a „cache”) pontos koordinátáit. Ezeket az értékeket bejegyzik a www.geocaching.hu Internet oldalon és a geocaching központi honlapjára. Ezek az adatok mindenki számára elérhetőek. A játék az USA-ból indult. Jelenleg már a világ majdnem minden részén játsszák, Magyarország igen jó helyen áll az egy négyzetkilométerre jutó ládák számát tekintve. Forrás: <http://www.geocaching.hu>